

ΑΜΦΙΑΡΕΙΟΥ ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ

Περὶ τῶν ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Ἀμφιαράου κατὰ τοὺς ἕξ τελευταίους μῆνας τοῦ 1884 ἐνεργηθειῶν ἀνασκαφῶν ἐγένετο λόγος ἐν τῇ ἐφημερίδι ταύτῃ (1884, σ. 98-100 καὶ 160), γενήσεται δὲ καὶ ἐν τοῖς Πρακτικοῖς τῆς Ἀρχαιολ. Ἑταιρείας τοῦ ἔτους 1884.

Αἱ ἀνασκαφαὶ ἤγαγον εἰς φῶς πολλὰς ἐπιγραφάς, ὧν τινες ἐξεδόθησαν ἤδη (Ἀρχαιολ. Ἐφημ. 1884, σ. 97-130), ὑπολείπονται δὲ καὶ ἄλλαι οὐκ ὀλίγαι καὶ σπουδαῖαι, ἐν αἷς καὶ τις οἰοεὶ Κανονισμὸς τοῦ ἱεροῦ τοῦ Ἀμφιαράου, ἀφ' οὗ καὶ ἄρχομαι.

1

Θ Ε Ο Ι

Τ Ο Ν Ι Ε Ρ Ε Α Τ Ο Υ Α Μ Φ Ι Α Ρ Α Ο Υ Φ Ο Ι Τ Α Ν Ε Ι Σ Τ Ο Ι Ε Ρ Ο
 Ν Ε Ρ Ε Ι Δ Α Ν Χ Ε Ι Μ Ω Ν Π Α Ρ Ε Λ Θ Ε Ι Μ Ε Χ Ρ Ι Α Ρ Ο Τ Ο Υ Ω Ρ
 Η Σ Μ Η Π Λ Ε Ο Ν Δ Ι Α Λ Ε Ι Π Ο Ν Τ Α Η Τ Ρ Ε Ι Σ Η Μ Ε Ρ Α Σ Κ Α Ι
 5 Μ Ε Ν Ε Ι Ν Ε Ν Τ Ο Ι Ι Ε Ρ Ο Ι Μ Η Ε Λ Α Τ Τ Ο Ν Η Δ Ε Κ Α Η Μ Ε Ρ Α
 Σ Τ Ο Υ Μ Η Ν Ο Σ Ε Κ Α Σ Τ Ο : Κ Α Ι Ε Π Α Ν Α Γ Κ Α Ι Ε Ι Ν Τ Ο Ν Ν
 Ε Ω Κ Ο Ρ Ο Ν Τ Ο Υ Τ Ε Ι Ε Ρ Ο Υ Ε Π Ι Μ Ε Λ Ε Ι Σ Θ Α Ι Κ Α Τ Α Τ Ο
 Ν Ν Ο Μ Ο Ν Κ Α Ι Τ Ω Ν Α Φ Ι Κ Ν Ε Μ Ε Ν Ω Ν Ε Ι Σ Τ Ο Ι Ε Ρ Ο Ν
 Α Ν Δ Ε Τ Ι Σ Α Δ Ι Κ Ε Ι Ε Ν Τ Ο Ι Ι Ε Ρ Ο Ι Η Ξ Ε Ν Ο Σ Η Δ Η Μ Ο Τ
 10 Η Σ Ι Η Μ Ι Ο Υ Τ Ω Ο Ι Ε Ρ Ε Υ Σ Μ Ε Χ Ρ Ι Π Ε Ν Τ Ε Δ Ρ Α Χ Μ Ε Ω Ν
 Κ Υ Ρ Ι Ω Σ Κ Α Ι Ε Ν Ε Χ Υ Ρ Α Λ Α Μ Β Α Ν Ε Τ Ω Τ Ο Υ Ε Ι Η Μ Ι Ω Μ
 Ε Ν Ο Υ Α Ν Δ Ε Κ Τ Ι Ν Ε Ι Τ Ο Α Ρ Γ Υ Ρ Ι Ο Ν Π Α Ρ Ε Ο Ν Τ Ο Σ Τ Ο
 Ι Ε Ρ Ε Ο Σ Ε Μ Β Α Λ Ε Τ Ω Ε Ι Σ Τ Ο Ν Θ Η Σ Α Υ Ρ Ο Ν : Δ Ι Κ Α Ι Ε Ι
 Ν Δ Ε Τ Ο Ν Ι Ε Ρ Ε Α Α Ν Τ Ι Σ Ι Δ Ι Ε Ι Α Δ Ι Κ Η Θ Ε Ι Η Τ Ω Ν Ξ Ε
 15 Ν Ω Ν Η Τ Ω Ν Δ Η Μ Ο Τ Ε Ω Ν Ε Ν Τ Ο Ι Ι Ε Ρ Ο Ι Μ Ε Χ Ρ Ι Τ Ρ Ι Ω Ν
 Δ Ρ Α Χ Μ Ε Ω Ν Τ Α Δ Ε Μ Ε Ι Ο Ν Α Η Χ Ο Ι Ε Κ Α Σ Τ Ο Ι Σ Α Ι Δ Ι Κ
 Α Ι Ε Ν Τ Ο Ι Σ Ν Ο Μ Ο Ι Σ Ε Ι Ρ Η Τ Α Ι Ε Ν Τ Ο Θ Α Γ Ι Ν Ε Σ Θ Ω Ν
 Π Ρ Ο Σ Κ Α Λ Ε Ι Σ Θ Α Ι Δ Ε Κ Α Ι Α Υ Θ Η Μ Ε Ρ Ο Ν Π Ε Ρ Ι Τ Ω Ν Ε
 Ν Τ Ο Ι Ε Ρ Ο Ι Α Δ Ι Κ Ι Ω Ν Α Ν Δ Ε Ο Α Ν Τ Ι Δ Ι Κ Ο Σ Μ Η Σ Υ Ν Χ
 20 Ω Ρ Ε Ι Ε Ι Σ Τ Η Ν Υ Σ Τ Ε Ρ Η Ν Η Δ Ι Κ Η Τ Ε Λ Ε Ι Σ Θ Ω : Ε Π Α Ρ
 Χ Η Ν Δ Ε Δ Ι Δ Ο Υ Ν Τ Ο Μ Μ Ε Λ Λ Ο Ν Τ Α Θ Ε Ρ Α Π Ε Υ Ε Σ Θ Α Ι Υ
 Π Ο Τ Ο Υ Θ Ε Ο Υ Μ Η Ε Λ Α Τ Τ Ο Ν Ε Ν Ν Ε Ο Β Ο Λ Ο Υ Δ Ο Κ Ι Μ Ο Υ Α Ρ Γ
 Υ Ρ Ι Ο Υ Κ Α Ι Ε Μ Β Α Λ Λ Ε Ι Ν Ε Ι Σ Τ Ο Ν Θ Η Σ Α Υ Ρ Ο Ν Π Α Ρ Ε
 Ο Ν Τ Ο Σ Τ Ο Υ Ν Ε Ω Κ Ο Ρ Ο Υ
 25 Κ Α Τ Ε Υ Χ Ε Σ Θ Α Ι Δ Ε Τ Ω Ν Ι Ε Ρ Ω Ν Κ Α Ι Ε Π
 Ι Τ Ο Ν Β Ω Μ Ο Ν Ε Π Ι Τ Ι Θ Ε Ι Ν Ο Τ Α Ν Π Α Ρ Ε Ι Τ Ο Ν Ι Ε Ρ Ε Α
 Ο Τ Α Ν Δ Ε Μ Η Π Α Ρ Ε Ι Τ Ο Ν Θ Υ Ο Ν Τ Α Κ Α Ι Τ Ε Ι Θ Υ Σ Ι Ε Ι Α
 Υ Τ Ο Ν Ε Α Υ Τ Ο Ι Κ Α Τ Ε Υ Χ Ε Σ Θ Α Ι Ε Κ Α Σ Τ Ο Ν Τ Ω Ν Δ Ε Δ Η
 Μ Ο Ρ Ι Ω Ν Τ Ο Ν Ι Ε Ρ Ε Α Τ Ω Ν Δ Ε Θ Υ Ο Μ Ε Ν Ω Ν Ε Ν Τ Ο Ι Ι Ε
 30 Ρ Ο Ι Π Α Ν Τ Ω Ν Τ Ο Δ Ε Ρ Μ Α Θ Υ Ε Ι Ν Δ Ε Ε Ξ
 Ε Ι Ν Α Π Α Ν Ο Τ Ι Α Ν Β Ο Λ Η Τ Α Ι Ε Κ Α Σ Τ Ο Σ Τ Ω Ν Δ Ε Κ Ρ Ε Ω
 Ν Μ Η Ε Ι Ν Α Ι Ε Κ Φ Ο Ρ Η Ν Ε Ξ Ω Τ Ο Υ Τ Ε Μ Ε Ν Ε Ο Σ Τ Ο Ι Δ Ε
 Ι Ε Ρ Ε Ι Δ Ι Δ Ο Υ Ν Τ Ο Σ Θ Υ Ο Ν Τ Α Σ Α Π Ο Τ Ο Υ Ι Ε Ρ Η Ο Υ Ε Κ
 Α Σ Τ Ο Τ Ο Ν Ω Μ Ο Ν Π Λ Η Ν Ο Τ Α Ν Η Ε Ο Ρ Τ Η Ε Ι Τ Ο Τ Ε Δ Ε Α Π

35 Ο Τ Ω Ν Δ Η Μ Ο Ρ Ι Ω Ν Λ Α Μ Β Α Ν Ε Τ Ω Ω Μ Ο Ν Α Φ Ε Κ Α Σ Τ Ο Υ
 Τ Ο Υ Ι Ε Ρ Η Ο Υ Ε Γ Κ Α Θ Ε Υ Δ Ε Ι Ν Δ Ε Τ Ο Ν Δ Ε Ι Ο Μ Ε Ν Ο
 Ν

Π Ε Ι Θ Ο Μ

Ε Ν Ο Ν Τ Ο Ι Σ Ν Ο Μ Ο Ι Σ Τ Ο Ν Ο Μ Α Τ Ο Υ Ε Γ Κ Α Θ Ε Υ Δ Ο Ν
 40 Τ Ο Σ Ο Τ Α Ν Ε Μ Β Α Λ Λ Ε Ι Τ Ο Α Ρ Γ Υ Ρ Ι Ο Ν Γ Ρ Α Φ Ε Σ Θ Α Ι Τ
 Ο Ν Ν Ε Ω Κ Ο Ρ Ο Ν Κ Α Ι Α Υ Τ Ο Υ Κ Α Ι Τ Η Σ Π Ο Λ Ε Ο Σ Κ Α Ι Ε Κ
 Τ Ι Θ Ε Ι Ν Ε Ν Τ Ο Ι Ι Ε Ρ Ο Ι Γ Ρ Α Φ Ο Ν Τ Α Ε Ν Π Ε Τ Ε Υ Ρ Ο Ι Σ
 Κ Ο Π Ε Ι Ν Ι Ο Ι Β Ο Λ Ο Μ Ε Ν Ο Ι Ε Ν Δ Ε Τ Ο Ι Κ Ο Ι Μ Η Τ Η Ρ Ι Ο
 Ι Κ Α Θ Ε Υ Δ Ε Ι Ν Χ Ω Ρ Ι Σ Μ Ε Ν Τ Ο Σ Α Ν Δ Ρ Α Σ Χ Ω Ρ Ι Σ
 45 Δ Ε Τ Α Σ Γ Υ Ν Α Ι Κ Α Σ Τ Ο Υ Σ Μ Ε Ν Α Ν Δ Ρ Α Σ Ε Ν Τ Ο Ι Π Ρ Ο Η
 ρ ι ο ν τ ο υ σ ε ν
 Η Ρ Ι Ο Ν Τ Ο Υ Σ Ε Ν
 Τ Ο Ν

Θεοί
 τὸν ἱερέα τοῦ Ἀμφιαρέου φοιτᾶν εἰς τὸ ἱερό-
 ν ἐπειδὴν χειμῶν παρέλθει μέχρι ἄροτου ὥρ-
 ης μὴ πλέον διαλείποντα ἢ τρεῖς ἡμέρας καὶ
 5 μένειν ἐν τῷ ἱερῷ μὴ ἔλαττον ἢ δέκα ἡμέρας
 τοῦ μηνὸς ἐκάστο· καὶ ἐπαναγκάζειν τὸν νε-
 ωκόρον τοῦ τε ἱεροῦ ἐπιμελεῖσθαι κατὰ τὸ-
 ν νόμον καὶ τῶν ἀφικνεμένων εἰς τὸ ἱερόν.
 Ἄν δέ τις ἀδικεῖ ἐν τῷ ἱερῷ ἢ ξένος ἢ δημότ-
 10 ης, ζημιούτω ὁ ἱερεὺς μέχρι πέντε δραχμῶν
 κυρίως καὶ ἐνέχυρα λαμβανέτω τοῦ ἐζημιω-
 μένου, ἂν δ' ἐκτίνει τὸ ἀργύριον, παρεόντος τῷ
 ἱερέως ἐμβολέτω εἰς τὸν θησαυρόν. Δικάζει-
 ν δὲ τὸν ἱερέα, ἂν τις ἰδίῃ ἀδικηθῆι ἢ τῶν ξέ-
 15 νων ἢ τῶν δημοτέων, ἐν τῷ ἱερῷ μέχρι τριῶν
 δραχμῶν, τὰ δὲ μέζονα ἢχοι ἐκάστοις αἱ δίκαι
 ἐν τοῖς νόμοις εἴρηται ΕΝ Τ Ο Θ Α γινέσθων.
 Προσκαλεῖσθαι δὲ καὶ αὐθημερόν περὶ τῶν ἐ-
 ν τοῖ ἱεροῖ ἀδικιῶν, ἂν δὲ ὁ ἀντίδικος μὴ συγχ-
 20 ωρεῖ, εἰς τὴν ὑστέρην ἢ δίκη τελείσθω. Ἐπαρ-
 χὴν δὲ διδοῦν τὸμ μέλλοντα θεραπεύεσθαι ὑ-
 πὸ τοῦ Θεοῦ μὴ ἔλαττον ἐννεοβόλου δοκίμου ἀρ-
 γυρίου καὶ ἐμβάλλειν εἰς τὸν θησαυρόν παρε-
 όντος τοῦ νεωκόρου.
 25 Κατεύχεσθαι δὲ τῶν ἱερῶν καὶ ἐπι-
 εἰ τὸν βωμὸν ἐκτιθεῖν, ὅταν παρῆ, τὸν ἱερέα,
 ὅταν δὲ μὴ παρῆ, τὸν θύοντα καὶ τῷ θυσίει α-
 ὑτὸν ἑαυτῷ κατεύχεσθαι ἕκαστον, τῶν δὲ δη-
 μορίων τὸν ἱερέα, τῶν δὲ θυομένων ἐν τῷ ἱε-
 30 ρῷ πάντων τὸ δέσμα. Θύειν δὲ ἐξ-

εἶνα πᾶν ὅτι ἂν βόληται ἕκαστος, τῶν δὲ κρεῶ-
 ν μὴ εἶναι ἐκφορὴν ἔξω τοῦ τεμένεος· τῷ δὲ
 ἱερεῖ διδοῦν τὸς θύοντας ἀπὸ τοῦ ἱερῆου ἐκ-
 35 ἄστο τὸν ὦμον πλὴν ὅταν ἡ ἑορτὴ εἴ, τότε δὲ ἀπ-
 ὀ τῶν δημορίων λαμβανέτω ὦμον ἀφ' ἐκάστου.
 τοῦ ἱερῆου. Ἐγκαθεύδειν δὲ τὸν δειόμενο
 ν
 πειθόμ-
 ενον τοῖς νόμοις· τὸ ὄνομα τοῦ ἐγκαθεύδον-
 40 τος, ὅταν ἐμβάλλει τὸ ἀργύριον, γράφεσθαι τ-
 ὸν νεωκόρον, καὶ αὐτοῦ καὶ τῆς πόλεος, καὶ ἐκ-
 τιθεῖν ἐν τῷ ἱερῷ γράφοντα ἐν πετεῦροι σ-
 κοπεῖν τῷ βολομένοι ἐν δὲ τῷ κοιμητηρίο-
 ι καθεύδειν χωρὶς μὲν τὸς ἄνδρας χωρὶς
 45 δὲ τὰς γυναῖκας, τοὺς μὲν ἄνδρας ἐν τῷ πρὸ ἡ-
 [ὸς τοῦ] βωμοῦ τὰς δὲ γυναῖκας ἐν τῷ πρὸ ἡσπέ-
 ηριον τοὺς ἐν
 τον

Τὰνωτέρω περιέχει στήλη λευκοῦ μαρμάρου
 μετὰ μικροῦ γείσου. Εὐρέθη κατὰ τὸ ἄνωθεν τῆς
 πηγῆς διήκον παλαιὸν ὑδραγωγεῖον, τεθραυσμένη
 ὀριζοντίως εἰς τρία τεμάχια. Καὶ τοῦ μὲν ἀνωτά-
 του, ἐφ' οὗ οἱ 48 οὔτοι στίχοι, τὰ γράμματα σφ-
 ζονται εὐκρινῶς, τοῦ δὲ μέσου ὀλίγα σποράδην γράμ-
 ματὰ εἰσιν ἀναγνωστά, περὶ δὲ τοῦ κατωτάτου, ἕνεκα
 τῆς μεγάλης φθορᾶς τῆς ἐπιφανείας, ἀμφίβολον τυγ-
 χάνει ἂν ποτε καὶ ἐξικνεῖτο ἕως αὐτοῦ τὸ τέλος τῆς
 ἐπιγραφῆς.
 Ὑψος ἔχουσι τὰ τρία τεμάχια ἐν ὄλῳ 1,49. Πλά-

τος δὲ 0,43-0,46 καὶ πᾶχος 0,095. Τανῦν εὐρίσκειται ἐν τῷ ἐπὶ τοῦ τόπου τῆς ἀνασκαφῆς οἰκοδομηθέντι Μουσεῖῳ.

Ἐκαστος στίχος τῆς στοιχηδὸν ταύτης ἐπιγραφῆς περιέχει 35 γράμματα (ὑψ. 0,008). πλὴν τοῦ πρώτου ἔχοντος 4 ἀραιότερα καί τινων ἄλλων, περιῶν ἐξῆς ὁ λόγος.

Στίχος 6. Ἄντι τοῦ Α τοῦ ἐκάστο ἦν, ὡς διαφαίνεται, ἐσραλμένως πρότερον κεχαραγμένον Σ.

Στίχ. 8. Ἐν τῷ ἀφαιρεθέντι παρελείφθη τὸ Ο. Ἐν τέλει, δύο γραμμάτων κενὸς τόπος.

Στίχ. 13. Τὸ ῥῆμα ἐμβάλλειν ἀπαντᾶ καὶ κατωτέρω ἐν στίχ. 23 καὶ 40. Σημειωτέον δ' ὅτι ἐν τῷ παρόντι στίχῳ ἐγγράφη, ἐπίτηδες ἢ ὑπὸ τοῦ χαρακτοῦ κατὰ παραδρομὴν, δι' ἐνὸς Λ. Ἀμέσως μετὰ τὸ Ν τοῦ θησαυροῦν ὑπάρχει τρίστιγμος τελεία, ἐν ᾧ ἐν στίχῳ 20^ῳ μετὰ τὸ τελείσθω καταλαμβάνει αὕτη θέσιν γράμματος.

Στίχ. 16. ΗΧΟΙ βεβαίως ἀντὶ ἤχι (=δπου).

Στίχ. 17. Ἐν τῷ ΕΙΡΗΤΑΙ τὸ μετὰ τὸ Ε γράμμα εἶνέ πως δυσδιάκριτον. Τὰ δὲ μεταξύ τοῦ εἴρηται καὶ γινέσθων γράμματα φαίνονται δυσκατάληπτα· μεταξύ τοῦ Ε καὶ Τ προσγέγραπται ὑπεράνω μικρὸν Ν· ἴσως ἐκληπτέος ὁ τύπος ἀντὶ ἐνταῦθα. Ἐν τέλει δὲ τοῦ στίχου, ἐνὸς γράμματος κενόν.

Στίχ. 19. Ὁ στίχος ἔχει 36 γράμματα, διότι παραλειφθὲν ἐν ἰῶτα ἐγγράφη ἔπειτα μεταξύ τοῦ 4^{ου} καὶ 5^{ου} γράμματος.

Στίχ. 20. Ἐπαρχῆν ἀντὶ ἀπαρχῆν. Ὅρα καὶ Στεφ. Κουμανούδη Συναγωγῆν λέξεων ἀθησαυρίστων σ. 119.

Στίχ. 22. Ὁ στίχος ἔχει 38 γράμματα· μετὰ τὸ ἔλαττον εἰσὶν ἀπεξεσμένα 11 γράμματα, ἀνθ' ὧν ἐγγράφησαν 14 (ἐννεοβόλου δοκί . . .).

Στίχ. 24. Μετὰ τὸ νεωκόρου εἰσὶν ἀπεξε-

σμένα ἐπίτηδες 19 γράμματα· ὁμοίως δὲ ἐν Στίχ. 25 τὰ 9 πρῶτα γράμματα.

Στίχ. 28. Τὸ δημοσίων (καὶ κατωτέρω στίχ. 35), κεῖται ἀντὶ δημοσίων, ἀπαντᾶ δὲ πρῶτον ἐν ταῦθα, ὅσον ἐγὼ οἶδα.

Στίχ. 29. Μετὰ τὸ ἱερέα ἐνὸς γράμματος κενόν.

Στίχ. 30. Μετὰ τὸ δόγμα ἐξηλιμμένα 10 γράμματα.

Στίχ. 30-31. Ἐν τῷ ἐξέῖνα παρελείφθη τὸ Ι ἐν τέλει.

Στίχ. 32. Μετὰ τὸ τεμένεος ἐνὸς γράμματος κενόν.

Στίχ. 33. Ἰερῆον ἀντὶ ἱερείου (καὶ κατωτέρω ἐν στίχ. 36).

Στίχ. 35. Ἐν τέλει, ἐνὸς γράμματος κενόν.

Στίχ. 36. Ἐν ἀρχῇ ἐν κενόν, πρὸς δὲ καὶ μετὰ τὸ ἱερίον.

Στίχ. 37. Ἄπας ὁ στίχος πλὴν τοῦ 1^{ου} γράμματος ἀπεξεσμένος ἐπίτηδες· ἐπ' ἴσης δὲ καὶ τοῦ

Στίχ. 38 τὰ 29 πρῶτα γράμματα.

Στίχ. 30. Μετὰ τὸ νόμοις ἐνὸς γράμματος κενὸς γῶρος.

Στίχ. 43. Τὸ 7^{ον} γράμμα φαίνεται εἶνε Τ. οὐπερ ἐφθάρη ἢ βρίζοντια γραμμῆ.

Στίχ. 44. Τριῶν γραμμάτων κενόν ἐν τέλει.

Στίχ. 45 καὶ 46. Ἡ τελευταία λέξις εἶνε ἴσως πρὸ ἡ[δς]=πρὸ ἡδς. Τῶν δύο πρώτων γραμμάτων τοῦ 46^{ου} στίχου μόλις ἐλάχιστα ἴγνη διακρίνονται ἄνω, αἱ δὲ μετ' αὐτὰ λέξεις τετμημέναι βρίζοντιώς εἰσὶ τοῦ βωμοῦ.

Στίχ. 46 καὶ 47. Ἐν ἀρχῇ τοῦ 47^{ου} στίχου ἐπὶ τοῦ δευτέρου τεμαχίου τῆς στήλης νομίζω ὅτι διέκρινα ἴγνη γραμμάτων περίπου ΗΞ, ὅθεν εἰκάζω ὅτι ἡ λέξις εἶνε πρὸ ἡσπέρης, ἀναλόγως τῷ πρὸ ἡδς.

2

Ο Λ Υ Μ Π Ι Χ Ο Σ Ε Ρ Μ Ο Δ Ρ Ο Υ Ε Ι Π Ε Ν Ε Π Ε Ι Δ Η Ι Ε Ρ Ω Ν
 Τ Η Λ Ε Κ Λ Ε Ο Υ Ἐ Α Ι Γ Ε Ι Ρ Α Τ Η Σ Ε Υ Ν Ο Υ Σ Ω Ν Δ Ι Α Τ Ε Λ Ε
 Τ Ω Ι Δ Η Μ Ω Ι Τ Ω Ι Ρ Ω Π Ι Ω Ν Ε Ι Π Α Ν Τ Ι Κ Α Ι Ρ Ω Ι Κ Α Ι Λ Ε Γ Ω Ν
 Α Ι Π Ρ Α Τ Τ Ω Ν Τ Α Σ Υ Μ Φ Ε Ρ Ο Ν Τ Α Γ Ε Ν Ο Μ Ε Ν Ω Ν Τ Ε Σ Υ Μ
 5 Π Τ Ω Μ Α Τ Ω Ν Κ Α Ι Π Α Ρ Α Σ Π Ο Ν Δ Η Μ Α Τ Ω Ν Τ Ω Μ Μ Ε Γ Ι Σ Τ
 Π Ε Ρ Ι Ρ Ω Π Ι Ο Υ Σ Κ Α Ι Τ Ω Ν Α Ρ Χ Ο Ν Τ Ω Ν Κ Α Ι Η Μ Ω Ν Π

ΡΑΓΕΝΟΜΕΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΝ ΚΟΡΙΝΘΩΙ ΣΥΝΟΔΟΝ ΗΡ
 ΙΣ ΕΝ ΤΗ ΜΙΝ ΚΑΙ ΣΥΜΒΟΥΛΕΥΣΑΣ ΠΑΡΕΣΤΗΣΑΤ
 ΤΟΙΣ ΑΧΑΙΟΙΣ ΤΗΝ ΠΡΑΣΑΝ ΠΡΟΝΟΙΑΝ ΠΟΙΗΣΑΣ ΘΑΙ
 10 ΠΕΡ ΤΕ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ ΗΜΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΤΟΥ ΑΜΦΙ
 ΡΑΟΥ ΕΤΕΙ ΚΑΙ ΕΝ ΤΕΙ ΡΩΜΑΙΩΝ ΦΙΛΙΑ ΚΑΙ ΠΙΣΤΕΙ ΔΙΑ
 ΛΟΥΜΕΝ ΥΠΑΡΧΟΝΤΕΣ ΔΟΞΑΝΤΟΣ ΔΕ ΤΟΙΣ ΑΧΑΙΟΙ
 ΣΥΝΑΓΑΓΕΙΝ ΣΥΝΚΛΗΤΟΝ ΕΝ ΑΡΓΕΙ ΠΕΡΙ ΤΟΥΤ
 : ΕΡΩΝΕΜ ΠΑΝΤΙΚΑΙ ΡΩΒΟΥΛΟΜΕΝΟΣ ΕΙΦΑΝΗΙ
 15 ΕΙΝ ΤΗΝ ΑΥΤΟΥ ΕΥΝΟΙΑΝ ΚΑΙ ΚΑΛΟΚΑΓΑΘΙΑΝ Υ
 ΔΕΞΑΤΟ ΠΑΝΤΑΣ ΤΟΥΣ ΠΑΡΑΓΕΝΟΜΕΝΟΥΣ ΩΡ
 ΡΩΠΙΩΝ ΕΠΙ ΤΗΝ ΙΔΙΑΝ ΕΣΤΙΝ ΟΙ ΔΕ ΝΤΗ
 ΤΩΙΣ ΩΤΗΡΙ ΥΠΕΡ ΗΜΩΝ ΠΡΟΣ ΤΕ ΑΘΗΝΑΙΟΥΣ ΚΑΙ
 ΤΟΥΣ ΑΛΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΑΝΤΙΠΡΕΣΒΕΥ
 20 ΤΗ ΚΑΙ ΠΑΡΕΣΤΗΣΑΤΟ ΤΟΙΣ ΑΧΑΙΟΙΣ ΜΗ ΠΕΡΙ Δ
 ΠΟΛΙΝ ΕΛΛΗΝΙΔΑ ΕΞΑΡ
 ΓΕΕΝ ΤΕΙ ΡΩΜΑΙΩΝ ΦΙΛΙΑ ΚΑΙ ΠΙΣΤΕΙ ΚΑΙ ΔΙΑ ΤΗ
 ΤΟΥ ΤΟΥ ΠΡΟΝΟΙΑΝ ΚΑΙ ΚΑΛΟΚΑΓΑΘΙΑΝ ΣΥΙΒΕΒΗ
 ΚΕΚΟΜΙΣΘΑΙ ΗΜΑΣ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ ΚΑΙ ΤΕΛΗ
 25 ΘΕΝΑΙ ΜΕΤΑ ΤΕΚΝΩΝ ΥΑΙΚ ΝΟΤΩΣ ΟΥΝ Κ
 ΩΡΩΠΙΟΙ ΦΑΙΝΟΝΤΑΙ ΜΝΗΜΟΝΕΥΟΝΤΕΣ ΟΤΙ ΑΝΕΥ
 ΕΤΗΘΩΣΙΝ ΥΠΟ ΤΙΝΟΣ ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΔΕ ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ
 ΟΤΑΙ ΤΗΣ ΑΥΤΗΣ ΑΙΡΕΣΕΩΣ ΕΙΔΟΤΕΣ ΟΤΙ ΤΙΜΗ
 ΣΟΝΤΑΙ ΑΞΙΩΣ ΩΝ ΑΝΕΥ ΕΡΓΕΤΗΣ ΩΣΙΝ ΑΓΑΘ
 30 ΤΥΧΕΙ ΔΕ ΔΟΧΘΑΙ ΤΩ ΙΔΗ ΜΩΙ ΩΡΩΠΙΩΝ ΣΤΕΦΑΝ
 ΣΑΙ ΠΕΡΩ ΑΤΗΛΕ ΕΟΥΣΑΙ ΓΕΙΡΑ ΤΗΝ ΞΙΚ
 ΧΑΛΚΕΙΑΡΕΤΗΣ ΕΝΕΚΕΝ ΚΑΙ ΚΑΛΟΚΑΓΑΘΙΑΣ
 ΕΧΩΝ ΔΙΑ ΤΕΛΕΙΕΙΣ ΤΟΝ ΔΗΜΟΝ ΤΩΝ ΩΡΩΠΙΩΝ
 ΓΟΡΕΥΣΑΙ ΔΕ ΤΗΝ ΤΗΣ ΕΙΝ ΤΑΣΙ ΑΜΦΙΑΡΑ
 35 ΤΩ ΜΜΕΓΑΛΩΝ ΤΩ ΙΓΥΜΝΙΚΩ ΙΑΓΩΝΙ

Ὀλύμπιος Ἐρμοδώρου εἶπεν· ἐπειδὴ Ἴερων
 Τηλεκλέους Αἰγερᾶτης εὖνους ὦν διατελεῖ
 τῷ δῆμῳ τῷ Ὠρωπίων ἐ[μ;] παντὶ καιρῷ καὶ λέγων
 καὶ πράττων τὰ συμφέροντα, γενομένων τε συμ-
 5 πτωμάτων καὶ παρασπονδημάτων τῶν μεγίστων
 περὶ Ὠρωπίους καὶ τῶν ἀρχόντων καὶ ἡμῶν π[α-
 ραγενομένων εἰς τὴν ἐν Κορίνθῳ σύνοδον, ἡρ[ά-
 ν]ισέν τε ἡμῖν καὶ συμβουλεύσας παρεστήσατο
 10 τοῖς Ἀχαιοῖς τὴν πᾶσαν πρόνοιαν ποιήσασθαι [ὑ-
 πέρ τε τῆς πόλεως ἡμῶν καὶ τοῦ ἱεροῦ τοῦ Ἀμφι[α-
 ράου, ἐπεὶ καὶ ἐν τῇ Ρωμαίων φιλίᾳ καὶ πίστει δια[τε-
 λοῦμεν ὑπάρχοντες· δόξαντος δὲ τοῖς Ἀχαιοῖς
 συναγαγεῖν σύνκλητον ἐν Ἄργει περὶ τούτων;
 Ἴερων ἐμ. παντὶ καιρῷ βουλόμενος ἐ[κ;] φανῆ[ποι-

15 εἶν τὴν αὐτοῦ εὖνοιαν καὶ καλοκάγαθίαν ὑ[πε-
 δέξατο πάντας τοὺς παραγενομένους Ὠρω-
 πίων ἐπὶ τὴν ἰδίαν ἐστίν·
 τῷ σωτῆρι ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς τε Ἀθηναίους καὶ
 τοὺς ἄλλους τοὺς ἀντιπρεσβευ[ομένους];
 20 τ[ε;] καὶ παρεστήσατο τοῖς Ἀχαιοῖς μὴ περιδ[εῖν
 πόλιν Ἑλληνίδα ἐ[ξ;] ἀποδιζομένην;] οὐσ[άν;]
 γ; ἐ ἐν τῇ Ρωμαίων φιλίᾳ καὶ πίστει, καὶ διὰ τῆ[ν
 τούτου πρόνοιαν καὶ καλοκάγαθίαν συ[μ;]βέβη[κε;
 25 κεκομίσθαι ἡμᾶς τὴν πατρίδα καὶ [κα]τελη[λυ-
 θέναι μετὰ τέκνων [καὶ γ]υ[ν]αικ[ῶν]· ὅπως οὖν κ[αὶ
 Ὠρωπίοι φαίν[ω]νται μνημονεύοντες ὅ τι ἐν εὐ[ερ-
 γ]ετηθῶσιν ὑπό τινος, γίν[ω]νται δὲ καὶ ἄλλοι ζη-
 λῶται τῆς αὐτῆς αἵρέσεως, εἰδότες ὅτι τιμη[θή-

σονται ἀξίως ὧν ἂν εὐεργετήσωσιν, ἀγαθ[ε]
 30 τύχει δεδόχθαι τῷ δήμῳ Ὁρωπίων στεφαν[ῶ]-
 σαι Ἰέρω[ν]α Τηλε[κλ]έους Αἰγειράτην εἰκ[ό]νι
 χαλκῆ ἀρετῆς ἕνεκεν καὶ καλοκἀγαθίας [ἦν
 ἔχων διατελεῖ εἰς τὸν δῆμον τὸν Ὁρωπίων, [ἀνα-
 γορευσαὶ δὲ τὴν τῆς εἰκ[ό]ν[ος] σ[τ]άσι[ν] Ἀμφιαρ[ά]ων
 τῶμ. μεγάλων τῷ γυμνικῷ ἀγῶνι.

Τὰ ἀνωτέρω φέρει μαρμαρίνη στήλη ὕψους μὲν
 0,75, πλάτους δὲ 0,36-0,38 καὶ πάχους 0,10-0,11.
 Περιέχει δὲ 35 στίχους καταλαμβάνοντας ὕψος
 0,45. Τῶν γραμμῶν τὸ ὕψος εἶνε 0,008.

Εὐρέθη δὲ τεθειμένη ὡς ἀναβαθμὸς ἐπὶ στενῆς
 κλίμακος νεωτέρου κτιρίου πρὸς Ν. τῆς μακρᾶς
 ὑποσπρώσεως τῶν μεγάλων ἐπιγραφῶν. Δι' ὃ καὶ
 τὰ γράμματα, πλὴν τῶν κατὰ τὸ ἀριστερὸν ἄκρον
 καὶ τὴν ἄνω δεξιᾶν γωνίαν, εἰσὶν ἐλεεινῶς ἐφθαρ-
 μένα, τινὰ δὲ μάλιστα κατὰ τὸ δεξιὸν ἄκρον καὶ τε-
 λέως ἐξηφανίσθησαν ἐκ τῆς πατήσεως. Ἐπειδὴ δὲ
 καὶ ἡ διὰ στικτῶν στοιχείων ἀναγραφή τῶν ἀμυθρῶν
 ἢ ἀοράτων γραμμῶν μικρὰν θὰ παρεῖχεν εἰκόνα
 τῆς τριβῆς τοῦ μαρμάρου, πολλὰ τούτων ἐῖ; εἰκα-
 σίας προφανοῦς συνεπλήρωσα, προσθεῖς ὅπου εἶχον
 ἀμφιβολίαν ἐρωτηματικόν, πλὴν τῶν τελευταίων
 τοῦ 17^{ου} καὶ 19^{ου} στίχου, ὧν παραλείπω τὴν ἀβέ-
 βαιον συμπλήρωσιν.

Ἐκ τῆς εἰς τὴν πολιτικὴν ἱστορίαν τοῦ δήμου
 Ὁρωπίων συμβολῆς ταύτης μανθάνομεν καὶ περὶ
 τῶν ἐν Ἀμφιαράου ἀγῶνων ὅτι ἦσαν διττοί, μικροὶ
 καὶ μεγάλοι (Ἀμφιαράων τῶμ. μεγάλων στίχ. 34
 καὶ 35).

Ὡς πρὸς δὲ τὴν λέξιν Ἀμφιάρως προστεθήτω
 ἐνταῦθα, ὅτι ὁ τύπος οὗτός ἐστιν ὁ συνήθης ἐν ταῖς
 πέρυσι ἐυρεθείσαις ἐπιγραφαῖς· ἐν τισὶν ἀνεκδότοις
 ἀπαντᾷ Ἀμφιέρως καὶ Ἀμφιέρως. Τὸν δ' ἀτ-
 τικὸν τύπον Ἀμφιάρως οὐδαμῶς παρετήρησα.

Ἡ δὲ σύνταξις τῆς ἐπιγραφῆς, κατὰ τὴν ὑπόθε-
 σιν καὶ κατὰ τὸ σχῆμα τῶν γραμμῶν, δύναται
 νὰ ἀναχθῆ εἰς τοὺς πρὸ Χρ. ρωμ. χρόνους.

3

Β Α Ξ Ι Λ Ε Υ Ξ Λ Υ Ξ Ι Μ Α Χ Ο Ξ
 Α Δ Ε Ι Α Ν Τ Η Ν Α Υ Τ Ο Δ Ι Κ Ο Υ
 Τ Ο Υ Α Δ Ε Λ Φ Ο Υ Γ Υ Ν Α Ι Κ Α
 Α Ρ Ε Τ Η Ξ Ε Ν Ε Κ Ε Ν Κ Α Ι
 5 Ε Υ Ν Ο Ι Α Ξ Τ Η Ξ Ε Ι Ξ Α Υ Τ Ο Ν
 Α Μ Φ Ι Α Ρ Α Ω Ι

Ξ Θ Ε Ν Ν Ι Ξ Η Ρ Ο Δ Ω Ρ Ο Υ Α Θ Η Ν Α Ι Ο Ξ Ε Ρ Ο Ι Η Ξ Ε Ν

(Ἐπονται δυσανάγνωστα ψηφίσματα.)

Βασιλεὺς Λυσίμαχος
 Ἄδειαν τὴν Αὐτοδίκου
 τοῦ ἀδελφοῦ γυναῖκα
 ἀρετῆς ἕνεκεν καὶ
 5 εὐνοίας τῆς εἰς αὐτὸν
 Ἀμφιαρῶ.

Σθένης Ἡροδώρου Ἀθηναῖος ἐποίησεν.

Τὸ μονόλιθον τοῦτο μνημεῖον εὐρέθη πρὸς παρὰ
 τῆ κομφῆ αὐτοῦ μαρμαρίνη βάσει, ἥτις κεῖται πρὸ
 τῆς τοῦ Λέντλου καὶ ἐτέρας μεταξὺ.

Κόσμον φέρει ἐν πᾶσι τοῖς ἄκροις. Ὑψος δ' ἔχει
 0,75, πλάτος 0,68 καὶ πάχος 0,53.

Τὰ γράμματα ἔχουσιν ὕψος ἐν μὲν τοῖς πρώτοις
 στίχοις 0,015, ἐν δὲ τῷ τελευταίῳ 0,023.

Ὁ ἐν τῇ ἐπιγραφῇ Λυσίμαχος φανερόν, ὅτι εἶνε
 ὁ ἐκ τῶν διαδόχων τοῦ μεγάλου Ἀλεξάνδρου βα-
 σιλεὺς τῆς Θράκης.

Ὁ τεχνίτης Σθένης εἶνε ἴσως πατὴρ τοῦ ἐν τῷ
 ἐξῆς μνημείῳ Ἡροδώρου.

4

(Προηγεῖται ἐπιτάσιχον προξενικὸν ψήφισμα.)

Ο Δ Η Μ Ο Σ Ω Ρ Ω Π Ι Ω Ν Γ Ν Α Ι Ο Ν Κ Ο Ρ Η Λ Ι Ο Ν Γ Ν Α Ι Ο Υ Υ Ι Ο Ν
 Λ Ε Υ Κ Ι Ο Υ Υ Ι Ω Ν Ο Ν Λ Ε Ν Τ Λ Ο Ν Τ Ο Ν Ε Α Τ Ο Υ Π Α Τ Ρ Ω Ν Α
 Κ Α Ι Ε Υ Ε Ρ Γ Ε Τ Η Ν Α Μ Φ Ι Α Ρ Α Ω Ι Κ Α Ι Υ Γ Γ Ι Ε Ι Α Ι

(Ἐπονται τρεῖς προξενικά ψηφίσματα.)

ΗΡΟΔΩΡΟΣ ΣΘΕΝΝΙΔΟΣ ΑΘΗΝΑΙΟΣ ΕΠΟ

ΙΕΡΕΩΣ ΑΘΗΝΟΔΩΡΟΥ ΜΗΝΟΣ ΑΛΑΚΚΟΜΕΝΕΙΟΥ ΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΣ ΣΙΜΟΥ Ε
 ΕΡΕΙΔΗ ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΑΛΚΙΜΑΧΟΥ ΜΑΚΕΔΩΝΕΥΝΟΥΣ ΕΣΤΙΚΟΙΝΕΙΤΕ ΤΕ ΤΕΙΡΟ ΕΙ
 ΩΡΩ ΠΙΩΝ ΚΑΙ ΙΔΙΑΙΤΟΙΣ ΧΡΕΙΑΝ ΕΧΟΥΣΙ ΤΩΝ ΡΟΛΙΤΩΝ ΔΙΑ ΤΕΛΕΙΒΟΗΘΩΙ ΤΩΝ
 ΚΑΙ ΠΡΑΤΤΩΝ ΥΠΕΡ ΑΥΤΩΝ ΕΝ ΠΡΑΝΤΙΚΑΙΡΩΙ ΤΕΡΟΝΤΑ ΔΕ ΔΟΧ ΕΙΒΟΥΛΕΙ
 ΚΑΙ ΤΩ ΙΔΗ ΜΩΙ ΦΙΛΙΠΠΟΝ ΑΛΚΙΜΑΧΟΥ ΜΑΚΕΔΩΝΕΥΝΟΥΣ ΕΣΤΙΚΟΙΝΕΙΤΕ ΤΕ ΤΕΙΡΟ ΕΙ
 ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ ΕΥΕΡΓΕΤΑΣ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ ΩΡΩ ΠΙΩΝ ΚΑΙ ΕΙΝΑΙ ΑΥΤΟΙ ΓΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΙΑΣ ΕΝ ΚΤΗΣ
 ΙΝ ΑΙΑΣ ΦΑΛΕΙΑΝ ΚΑΙ ΑΣΥΛΙΑΝ ΚΑΙ ΚΑΤΑΓΗΝ ΚΑΙ ΚΑ ΑΘΑΛΑΤΤΑ ΚΑΘΑΡΕΡΤΟΙΣ ΑΛΛΟΙΣ
 ΠΡΟΞΕΝΟΙΣ ΚΑΙ ΕΥΕΡΓΕΤΑΙΣ ΑΝΑΓΡΑΥΑΙ ΔΕ ΤΟ ΔΕ ΤΟ ΥΗΦΙΣ ΜΑ ΕΝ ΤΩ ΙΕΡΩ ΤΟ ΥΑΝ ΦΙΑΡΑ
 ΟΥ ΕΝ ΤΟ ΠΩ ΙΩΣ ΚΑΛΛΙΣΤΩΙ

(“Επιτεται και ἕκτον ψήφισμα.”)

Ὁ δῆμος Ὠρωπίων Γναίων Κορνήλιον, Γναίου υἱόν,
 Λευκίου υἱωνόν, Λέντλον, τὸν ἑατοῦ πάτρωνα
 καὶ εὐεργέτην, Ἀμφιαρέω καὶ Ὑγείω.

Ἡρόδωρος Σθένειδος Ἀθηναῖος ἐποίησεν.

Τερέως Ἀθηνοδώρου μηνός Ἀλακκομενείου Διονυσόδωρος Σίμου εἶπεν·
 ἐπειδὴ Φίλιππος Ἀλκιμάχου Μακεδῶν εὔνοος ἐστὶ κοινῆ τε τῆ πόλ[λ]ει
 Ὠρωπίων καὶ ἰδίω τοῖς χρεῖαν ἔχουσι τῶν πολιτῶν διατελεῖ βοηθῶ[ν καὶ λέγ]ων
 καὶ πράττων ὑπὲρ αὐτῶν ἐν παντί καιρῷ τ[ᾶ] συμφ[ε]ρόντα, δεδόχ[θαι τ]ὴ βουλεύει
 καὶ τῷ δήμῳ Φίλιππον Ἀλκιμάχου Μακεδόν[α] αὐτὸν καὶ ἐκ[γόν]ους προσξένους
 εἶναι καὶ εὐεργέτας τῆς πόλεως Ὠρωπίων καὶ εἶναι αὐτοῖ[ς] γῆς καὶ οἰκίας ἐνκτησ-
 ῖν [κ]αὶ ἀσφάλειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν καθάπερ τοῖς ἄλλοις
 προσξένοις καὶ εὐεργέταις, ἀναγράψαι δὲ τὸδε τὸ ψήφισμα ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Ἀμφιαρέ-
 ου ἐν τόπῳ ὡς καλλίστῳ.

Τὸ λευκὸν τοῦτο μάρμαρον, ἔχον ὕψος μὲν 0.91, πλάτος δὲ 0.70 καὶ πάχος 0.34, ἴστατο, ἐπὶ βάσεως μαρμάρου φαιοῦ, ὡς ὄψις μνημείου ἔχουσα ἔπισθεν αὐτῆς τρία μάρμαρα, ὧν τὰ μὲν δύο εὐρέθησαν ἐπὶ τῆς βάσεως ὀρθία, τὸ δὲ παράλληλον τῇ ὄψει, φέρον καὶ αὐτὸ ὀλίγα μικρὰ γράμματα, εὐρέθη χαμαὶ δίχα ὀριζοντίως τετραυσιμένον. Ὅθεν πάχος, ἤτοι βάθος, τοῦ ἔλου μνημείου (0.34 + 0.915 + 0.385) = 1.64.

Ἡ ὄψις αὕτη, ὡς ἄνω σημειοῦται, περιέχει πρὸς τῇ κυρίᾳ ἐπιγραφῇ καὶ ἕξ προξενικά κοινῶ τύπου ψήφισματα, πρὸς δὲ καὶ ἐπὶ τῆς δεξιᾶς ἐπιφανείας ψήφισματα. Τούτων ἐκδίδωμι ἐνταῦθα τὸ 5^{ον} κρί-

νας αὐτὸ σπουδαῖον ὡς τὸ μόνον, ἐκ πάντων τῶν ἀναγνωσθέντων, διαβρήδην ὀρίζον τὸν ἐν Ἀμφιαρείῳ τόπον τῆς ἀναγραφῆς «ἀναγράψαι δὲ τὸδε τὸ ψήφισμα ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Ἀμφιαρέου ἐν τόπῳ ὡς καλλίστῳ» (στίχ. 8 καὶ 9). Κεῖται δὲ τὸ μνημεῖον πρὸς Δ. τῆς πηγῆς.

Ὑψος γραμμάτων 0.013, 0.011 καὶ 0.009.

Τὸ τοῦ μαρμάρου μέρος, ἐφ' οὗ ἡ ἀναθηματικὴ ἐπιγραφὴ, εἶνε ὀλίγω βαθύτερον γεγλυμμένον, τὰ δὲ γράμματα ταῦτα, ὄντα μεταγενέστερα τῶν λοιπῶν τοῦ αὐτοῦ μαρμάρου, ἀντικατέστησαν ἴσως προὔπαρχουσαν παλαιοτέραν ἀνάθεσιν.

5

(Προηγείται ὀκτάστιχον προξενικὸν ψήφισμα μικροῖς (0 007) γράμμασι.)

Ο Δ Η Μ Ο Σ Ω Ρ Ω Π Ι Ω Ν Λ Ε Υ Κ Ι Ο Ν Κ Ο Ρ Ν Η Λ Ι Ο Ν Λ Ε Υ Κ Ι Ο Υ Υ Ι Ο Ν
 Σ Υ Λ Λ Α Ν Ε Π Α Φ Ρ Ο Δ Ι Τ Ο Ν Τ Ο Ν Ε Α Τ Ο Υ Σ Ω Τ Η Ρ Α Κ Α Ι
 Ε Υ Ε Ρ Γ Ε Τ Η Ν Α Μ Φ Ι Α Ρ Α Ω Ι

(“Επονται μικρὰ γράμματα δυσανάγνωστα, προξενικῶν ψηφισμάτων βεβαίως.”)

Ε Π Ι Ι Ε Ρ Ε Ω Ξ Φ Ρ Υ Ν Ι Χ Ο Υ
Τ Ε Ι Ξ Ι Κ Ρ Α Τ Η Ξ Θ Ο Ι Ν Ι Ο Υ Ε Ρ Ο Ι Η Ξ Ε

(Ἔπονται καὶ ἄλλα μικρὰ γράμματα, προξενικῶν ψήφισμάτων).

Ὁ δῆμος Ὠρωπίων Λεύκιον Κορνήλιον, Λευκίου υἱόν,
Σύλλαν Ἐπαφροδίτου τὸν ἑατοῦ σωτήρα καὶ
εὐεργέτην Ἀμφιαρέω.

Ἐπὶ ἱερέως Φρυνίχου.

Τεσικράτης Θοινίου ἐποίησε.

Τὸ ἀναθηματικὸν τοῦτο τοῦ διαβοήτου Σύλλα
μνημεῖον, περὶ οὗ ἐγένετο λόγος καὶ ἐν Ἐφημ. Ἀρχ.
1884 σ. 100, ἰδρύεται παρὰ τῆ δεξιᾷ γωνίᾳ τοῦ ἱεροῦ,
ἔμπροσθεν τῆς γραμμῆς τῶν ἄλλων μνημείων, ἐπὶ
βάσεως φαιῦ μαρμάρου. Σύγκειται δ' ἐκ τριῶν λευ-
κῶν μαρμάρων, ἐνὸς μὲν ἔμπροσθεν ὡς ὄψεως, δύο
δὲ ὀπίσθεν αὐτῆς καθέτως. Καὶ τὰ μὲν δύο τελευ-
ταῖα εὐρέθησαν κατὰ χώραν, ἡ δὲ ὄψις, ἣτις καὶ
μόνη φέρει γράμματα, ἔκειτο πρηνῆς κατὰ γῆς, ἀνε-
στάθη δὲ τότε μετὰ τὴν εὐρεσιν ἐπὶ τῆς αὐτῆς βά-
σεως.

Τὸ μνημεῖον ἔχει ὕψος μὲν 0.95, πλάτος δὲ
0.725 καὶ βάθος ἐν ὄλῳ 1.73 (ἦτοι 0.42 ὄψεως
καὶ 1.11 ἑκατέρας πλαγίας).

Τὰ δὲ γράμματά εἰσι τό τε σχῆμα καὶ τὸ μέγε-
θος διάφορα· καὶ τῶν μὲν τριῶν πρώτων στίχων τὰ
γράμματα εἶνε μεταγενέστερα τῶν λοιπῶν, ὁ δὲ τέ-
ταρτος ἔχει τὰ μέγιστα (0.022).

Ὡς πρὸς τὸ ὄνομα τοῦ τεχνίτου ἰδὲ καὶ τὸ ἐν τῷ
κατωτέρω (ἀριθ. 7) μνημείῳ.

6

Ο Δ Η Μ Ο Σ Ω Ρ Ω Π Ι Ω Ν
ΕΛΛΑΝΚΑΙΚΕΛΙΑΝΛΕΥΚΙΟΥΣΥΛΛΑ
ΔΙΤΟΥΓΥΝΑΙΚΑΑΜΦΙΑΡΑΩΙΚΑΙΥΓΙΕΙΑΙ

Ὁ δῆμος Ὠρωπίων

Μετ]έλλαν Καικελίαν Λευκίου Σύλλα

Ἐπαφρο]δίτου γυναῖκα Ἀμφιαρέω καὶ Ὑγείᾳ.

Τὸνωτέρω φέρει μαρμάρινον βάθρον ἀπλοῦν, ὕψ.
0.23, πλάτους 0.90, βάθους σφζομένου 0.95,
εὐρέθην παρὰ τῷ μνημείῳ Σύλλα. Τὰ γράμματα
(ὕψ. 0.017) εὐρίσκονται ἐπὶ τῆς ἐτέρας τῶν στενῶν
ἐπιφανειῶν· ἐπὶ δὲ τῆς ἄνω ἐπιφανείας ὑπάρχουσι
τρεις στρογγύλοι τόρμοι, ὧν οἱ δύο πλήρεις μολύ-
βδου. Πιθανὸν εἶνε, ὅτι ἡ πλάξ αὕτη ἐκάλυπτε τὸ
μνημεῖον Σύλλα. Τοιαῦτα καλύμματα μνημείων
εὐρέθησαν καὶ ἄλλα ἐν Ἀμφιαρείῳ μετὰ τόρμων
ἀγαλαμάτων.

Προστεθήτω δ' ἐν τέλει ὅτι ἐπὶ τῆς δεξιᾷ ἐπι-
φανείας κεχάρακται ἀμελέσι γράμμασι προξενικὸν
ψήφισμα.

7

Κ Ο Ι Ν Τ Ο Ν Κ Α Ι Π Ι Ω Ν Α Κ Ο , Ι
Υ Ι Ο Ν Β Ρ Ο Υ Τ Ο Ν Τ Ο Ν Ε Α Τ
Σ Ω Τ Η Ρ Α Κ Α Ι Ε Υ Ε Ρ Γ Ε Τ Η Ν
Α Μ Φ Ι Α Ρ Α Ω Ι

Θ Ο Ι Ν Ι Α Ξ Τ Ε Ι Ξ Ι Κ Ρ Α Τ Ο Υ Ξ Ι Κ Υ Ω Ν Ι Ο Ξ Ε Ρ Ο Η Ξ Ε Ν

Ρ Α Υ Ξ Α Ν Ι Α Ξ Κ Ι Ρ Ω Ν Ι Δ Ο Υ Ε Ι Π Ε Ν Ε Ρ Ε Ι Δ Η Ρ Μ Ι Α Ξ Ε Υ Ν Ο Υ Ξ Ω Ν Δ Ι Α Τ Ε Λ Ε Ι Θ Η Τ Η
Ρ Ο Λ Ε Ι Ω Ρ Ω Ρ Ι Ω Ν Κ Α Ι Τ Ω Ν Π Ο Λ Ι Τ Ω Ν Τ Ο Ι Σ Χ Ρ Ε Ι Α Ν Ε Χ Ο Υ Ξ Ι Ν Ε Ν Π Α Ν Τ Ι Κ Α Ι Ρ Ω Ι Τ Ο Σ Υ Ν Φ Ε Ρ Ο Ν
Π Ρ Α Τ Τ Ε Ι Δ Ε Δ Ο Χ Θ Α Ι Τ Ε Ι Β Ο Υ Λ Ε Ι Κ Α Ι Τ Ω Ι Δ Η Μ Ω Ι Ε Ρ Μ Ι Α Ν Ν Ε Α Ρ Χ Ο Υ Α Θ Η Ν Α Ι Ο Ν Π Ρ Ο Ξ Ε Ν Ο Ν
Ε Ι Ν Α Ι Κ Α Ι Ε Υ Ε Ρ Γ Ε Τ Η Ν Τ Η Σ Π Ο Λ Ε Ω Ξ Ω Ρ Ω Ρ Ι Ω Ν Κ Α Ι Α Υ Τ Ο Ν Κ Α Ι Ε Κ Γ Ο Ν Ο Υ Ξ Κ Α Ι Ε Ι Ν Α Ι Α Υ Τ
Γ Η Ξ Ο Ι Κ Ι Α Ξ Ε Ν Κ Τ Η Ξ Ι Ν Κ Α Ι Α Ξ Υ Λ Ι Α Ν Κ Α Ι Α Ξ Φ Α Λ Ε Ι Α Ν Κ Α Ι Π Ο Λ Ε Μ Ο Υ Κ Α Ι Ε Ι Ρ Η Ν Η Ξ Κ Α Ι Κ
Α Γ Η Ν Κ Α Ι Κ Α Τ Α Θ Α Λ Α Τ Τ Α Ν Κ Α Ι Τ Α Λ Λ Α Π Α Ν Τ Α Κ Α Θ Α Ρ Ε Ρ Τ Ο Ι Ξ Α Λ Λ Ο Ι Ξ Π Ρ Ο Ξ Ε Ν Ο Ι Ξ Κ
Ε Υ Ε Ρ Γ Ε Τ Α Ι Ξ Γ Ε Γ Ρ Α Ρ Τ Α Ι

[‘Ο] Δῆμος Ὠρωπίων
Κόντων Καιπίωνα Κοί[ντου]
υῖόν Βροῦτον τόν ἑατο[ῦ]
σωτήρα καὶ εὐεργέτην
Ἀμφιαράω.

Θοινίας Τεισικράτου Σικυώνιος ἐπόησεν.

Παυσανίας Κιρωνίδου εἶπεν· ἐπειδὴ Ἑρμίας εὖνους ὦν διατελεῖ τῆ τε πόλει Ὠρωπίων καὶ τῶν πολιτῶν τοῖς χρεῖαν ἔχουσιν ἐν παντὶ καιρῷ τὸ συμφέρον πράττει, δεδόχθαι τῆ βουλῆ καὶ τῷ δήμῳ Ἑρμίαν Νεάρχου Ἀθηναῖον πρόξενον εἶναι καὶ εὐεργέτην τῆς πόλεως Ὠρωπίων καὶ αὐτὸν καὶ ἐγγόνους καὶ εἶναι αὐτ[οῖς] γῆς οἰκίας ἐνκτησιν καὶ ἀσυλίαν καὶ ἀσφάλειαν καὶ πολέμου καὶ εἰρήνης καὶ κ[ατὰ] γῆν καὶ κατὰ θάλατταν καὶ τὰλλα πάντα καθάπερ τοῖς ἄλλοις προξένοις κ[αὶ] εὐεργέταις γέγραπται.

Τὸ ἐπιμηκέστατον τοῦτο μνημεῖον, ἐνιαχοῦ μόνον βεβλαμμένον, ἴσταται ἐπὶ μαρμαρίνης βάσεως κατὰ τὸ μέσον που τῆς ὄλης γραμμῆς τῶν μνημεῖων. Εἶνε δὲ διάφορον τῶν ἄλλων κατὰ τὸ μέγεθος καὶ τὸ σχῆμα· διότι τὰ ἀποτελοῦντα αὐτὸ δύο λευκά μάρμαρα κείνται ὀριζοντίως ἐπὶ ἀλλήλων, ἔχοντα ἔμπροσθεν τὴν στενὴν ἐπιφάνειαν (ἀντιθέτως πρὸς τὰ ἐν δεξιᾷ πρῶτα μνημεῖα), ἐν ᾧ τῶν ἄλλων τὰ μάρμαρα ἴστανται ὄρθια παρ’ ἀλλήλοις. Ὑψος ἀμφοτέρων τῶν μαρμάρων 0.66, πλάτος δὲ (κάτω) 0.76 καὶ βάθος 2.15.

Καὶ ἐπὶ μὲν τοῦ ἀνωτέρου μαρμάρου γέγραπται

ΔΗΜΟΚΡΙΤΗΘΕΟΔΩΡΟΥ
ΤΟΝΑΥΤΗΣΠΑΤΕΡΑ
ΘΕΟΔΩΡΟΝΑΡΧΙΛΟΧΟΥ
ΑΜΦΙΑΡΑΩΙ

Δημοκρίτη Θεοδώρου
τὸν αὐτῆς πατέρα
Θεόδωρον Ἀρχιλόχου
Ἀμφιαράω.

Δημοκρίτη Θεοδώρου
τὸν υῖόν Θεόδωρον
Δημαινέτου
Ἀμφιαράω.

Διονύσιος Ἀρίστωνος ἐπόησε.

Τὸ ἀναθηματικὸν τοῦτο μνημεῖον σύγκειται ἐκ

ἡ ἀναθηματικῆ ἐπιγραφή (ὑψ. γραμμάτων σχεδὸν 0.03), ἐπὶ δὲ τοῦ κατωτέρου τὸ ὄνομα τοῦ τεχνίτου (ὑψ. 0.01) καὶ τὸ προξενικὸν ψήφισμα (ὑψ. 0.008).

Τῆς ἀναθηματικῆς ὁ πρῶτος στίχος ἐλάχιστα ἔγνη σφίξει μόνις ὑπεμφαίνοντα τὸ ὄδημος Ὠρωπίων.

Ὁ τέταρτος στίχος τοῦ ψηφίσματος συμπληροῦται αὐτ[ῶ] ἢ αὐτ[οῖς], ἐν τῷ πέμπτῳ στίχῳ μετὰ τὸ γῆς παρελείθη ὁ σύνδεσμος καί.

Καὶ ἐν τῷ μνημείῳ τούτῳ τὰ γράμματα τοῦ τεχνίτου καὶ τοῦ ψηφίσματος εἰσιν ἀρχαιότερα τῶν πέντε ἀναθηματικῶν στίχων.

8

ΔΗΜΟΚΡΙΤΗΘΕΟΔΩΡΟΥ
ΤΟΝΥΙΟΝΘΕΟΔΩΡΟΝ
ΔΗΜΑΙΝΕΤΟΥ
ΑΜΦΙΑΡΑΩΙ

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΑΡΙΣΤΩΝΟΣΕΡΩΗΣΕ

τριῶν ἀκεραίων μαρμάρων λευκῶν, τοῦ μὲν μεγίστου, κατὰ πλάτος ἐν μέσῳ, τῶν δὲ, ἐκατέρωθεν αὐτοῦ, κειμένων· ὀπισθεν δὲ τοῦ μέσου μαρμάρου ἐλλείπει τὸ συμπλήρωμα, ὥστε τὰ ἐναπολειπόμενα ταῦτα, ἀνασταθέντα ἤδη ἐπὶ τοῦ οικείου τόπου μακρᾶς μαρμαρίνης ὑποστρώσεως, ἐφ’ ἧς καὶ ἄλλα παρόμοια μνημεῖα, ἀποτελοῦσιν ἐν κατόψει τὸ σχῆμα

Λι· Τὸ ἀριστερόν καὶ μέσον περιέχουσι τὴν ἀνωτέρω ἐπιγραφὴν καὶ ἐν δεξιᾷ προξενικὸν ψήφισμα, οὗ δύο τελευταῖαι συλλαβαί εἰσι κεχαραγμέναι ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ μαρμάρου.

Κόσμον δέ, ὡς καὶ ἐκ τῶν εἰρημένων ἐξάγεται, τὸ μὲν μέσον μάρμαρον ἔχει μόνον ἔμπροσθεν ἄνω καὶ κάτω (ἢ ὀπισθεν ἐπιφάνεια εἶνε ἀνεξέργαστος), τὰ δὲ λοιπὰ δύο μόνον ἐν τῇ ἔσω, ὡς εἰκός, ἐπιφανείᾳ στεροῦνται κόσμου ἢ γείσου.

Πλάτος δ' ἔχουσι τὸ μὲν μέσον 2.40, τὸ δ' ἀριστερόν μετὰ καὶ τοῦ κόσμου 0.26, τὸ δὲ δεξιὸν ἐπίσης 0.29. Ὑψος δὲ πάντα 0.73 καὶ πᾶχος ἢ βάθος τὸ μὲν μέσον μάρμαρον 0.28, τὰ δ' ἐκατέρωθεν 0.60.

Τῶν γραμμῶν τὸ ὕψος τῶν μὲν τεσσάρων πρώτων στίχων εἶνε περὶ τὰ 0.03, τοῦ δὲ ὀνόματος τοῦ τεχνίτου 0.013 καὶ τοῦ ψηφίσματος, ὅπερ ἐκδοθήσεται κατόπιν, ἔλαττον.

Τοῦ τεχνίτου τὸ ὄνομα εἶνε τὸ μετὰ καὶ ἄλλων ἐν Ἀρχαιολ. Ἐφημερ. 1884, σ. 98 καὶ 99 ἀναφερόμενον.

9

Ο Δ Η Μ Ο Σ Ω Ρ Ω Π Ι Ω Ν Α Π Π Ι Ο Ν
Κ Λ Α Υ Δ Ι Ο Ν Α Π Π Ι Ο Υ Υ Ο Ν Π Ο Λ Χ Ρ Ο Ν
Α Μ Φ Ι Α Ρ Α Ω Ι

(Κενὸς χώρος 0.27.)

Α Γ Α Θ Α Ρ Χ Ο Σ Δ Ι Ο Ν Υ Σ Ι Ο Υ Β Ο Ι Ω Τ Ι Ο Σ Ε Π Ο Η Σ Ε
Ε Π Ι Ε Ρ Ε Ω Σ Ω Ρ Ω Π Ο Δ Ω Ρ Ο Υ

Ὁ δῆμος Ὀρωπίων Ἄππιον
Κλαύδιον Ἀππίου υἱὸν Πόλχρον
Ἀμφικράτῳ.

Ἀγάθαρχος Διονυσίου Βοιωτίας ἐπόησε.
Ἐπὶ ἱερέως Ὀρωποδώρου.

Τὰ ἀνωτέρω φέρει μικρὸν μνημεῖον βάρθρον, μαρ-

μάρου λευκοῦ ἐπὶ τῆς αὐτῆς καὶ τὸ προηγούμενον μαρμαρίνης ὑποστρώσεως ἀνήκον. Εὐρεθὲν γαμαὶ πλησίον τῆς προηγούμενης ἐπιγραφῆς, ἐστάθη ἐπὶ τῆς αὐτῆς ὑποστρώσεως, ἥτις ἐνταῦθα περατουμένη κάμπτεται καθέτως πρὸς τὰ ὀπίσω.

Κόσμον φέρει πανταχοῦ πλην κατὰ τὴν ὀπισθεν ἐπιφάνειαν ὅπου, ὡς ἔκ τε τῆς βάσεως καὶ τῶν ἄνωθεν τόρμων δηλοῦται, συνεδεῖτο μεθ' ἐτέρων μαρμάρων.

Ὑψος δ' ἔχει 0.76, πλάτος 0.74-0.75 καὶ πᾶχος 0.28. Τῶν δὲ γραμμῶν ὕψος τῶν μὲν ἄλλων στίχων 0.015, τοῦ δὲ 5^{ου}, οὗ καὶ ἀραιότερα τὰ γράμματα, 0.02. Ὡς πρὸς τὸ σχῆμα αὐτῶν προσθετέον ὅτι τὸ μὲν Γ τοῦ Πόλχρον καὶ τῶν κάτωθεν αὐτοῦ λέξεων εἶνε ἀνισοσκελές καὶ ἄνευ κεραιῶν ὡς γε φαίνεται, τὸ δὲ Ν ἔνθα μὲν ἔχει ἴσα τὰ σκέλη, ἔνθα δ' οὐ.

Ὁ Ἄππιος οὗτος εἶνε, φαίνεται, ὁ ἐπὶ Πομπηίου τὴν Ἑλλάδα διοικήσας.

Ὁ δὲ ἱερεὺς Ὀρωποδώρος ἀναφέρεται καὶ ἐν ἀνεκδότῳ προξενικῷ ψηφίσματι «ἐπὶ ἄρχοντος ἐν τῷ κοινῷ Βοιωτῶν Ποτιδαίχου μνητὸς Ὀμολωίου.» Ἀλλαχοῦ δὲ Ὀρωποδώρος θεοζότου εἶπε προξενικά ψηφίσματα.

Τὸ ὄνομα τοῦ τεχνίτου ἐγένετο ἤδη γνωστὸν μετὰ τοῦ προηγούμενου ἐν Ἀρχαιολ. Ἐφημερ. 1884, σελ. 99.

Τεχνιτῶν ὀνόματα, πρὸς τοῖς ἐν τῷ παρόντι τεύχει τῆς Ἐφημερίδος ἀναφερομένοις, ἀνέγνω ἐν ἄλλαις ἀνεκδότοις ἔτι ἐπιγραφαῖς τοῦ Ἀμφικρατείου, καὶ τὰ ἐξῆς· Σίμαλος ἐπόησε. Σίμαλος ἐποίησε. Ξενοκράτης Ἀθηναῖος ἐποίησε. Ξενοκράτης ἐπόησε. Πραξίας Λυσιμάχου Ἀθηναῖος ἐπόησε. Μητίοχος ἐπόησε. Μητίοχος ἐπόησε. Τούτων δὲ τινὰ ἀνεγράφησαν ἤδη ἐν Ἀρχαιολογ. Ἐφημερ. 1884, σελ. 98 καὶ 99.

B. I. ΛΕΟΝΑΡΔΟΣ.

ΑΓΑΛΜΑΤΙΟΝ ΕΚ ΣΠΑΡΤΗΣ

Ἡ παράστασις τοῦ ἐν τῷ 4^ῳ πίνακι τοῦδε τοῦ τεύχους ἀπεικονιζομένου ἀγαλματίου (1) εἶνε νεανική (1) Ἡ ἀπεικόνισις ἐγένετο ὀλίγῳ μείζων τοῦ ἡμίσεος τοῦ μεγέ-

τις μορφή, κάλλους καὶ ῥώμης ἐπίσης μετέχουσα ὁ νεανίας οὗτος κλίνει ἡσυγῆ τὴν κεφαλὴν ἐπὶ τοὺς ὄμους, τὸ ἀγαλμάτιον ἔχει ὕψος 0.305, πλάτος κατὰ τοὺς ὄμους